

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er med de nedenævnte Undtagelser enslydende med de i Rigsdagssamlingerne 1884—85 og 1886—87 fremsatte, og man skal derfor henvise til de i Rigsdagsstidenden for Samlingen 1884—85 Tillæg A. Sp. 1335—60 optagne Bemærkninger til det i bemeldte Samling fremsatte Forslag.

Af Hensyn til den under 1ste Marts 1889 udfomne Lov om Handelsregistret, Firma og Procura, der i sine §§ 11—13 giver Regler for, i hvilke Tilfælde Overdragelse af et Firma kan finde Sted, har man anset det nødvendigt i nærværende Forslags § 8, som omhandler Overdragelse af Retten til et registreret Varemærke, at optage en Bestemmelse om, at naar det paagjældende Varemærke indeholder et Firma, kan dette kun bibeholdes som Bestanddel af Mærket, forsaavidt en Overdragelse af Firmaet i Medfør af den nævnte Lov af 1ste Marts 1889 kan finde Sted.

§ 10 er dernæst tilføjet den Bestemmelse, at naar Registrering af et Varemærke er nægtet i Henhold til § 4 Nr. 5, og Anmelderen under et Søgemaal mod Indbeholderen af det tidligere anmeldte eller registrerede Mærke godtgjør, at dette oprindeligt er et af ham benyttet Mærke, som den Anden har tilegnet sig, kan han ved Dom blive kjendt berettiget til at faae Mærket registreret med Eneret til dets Benyttelse for det Slags Varer, for hvilket han benyttede Mærket, da det blev anmeldt af den Anden, saafremt han rejser Sag herom inden 4 Maanedre, efterat Bekjendtgjørelse om Mærkets Indregistrering er fæstet i den „Berlingske Tidende“. Man har nemlig maattet erkjende, at den i den nuggjældende Varemærkelov indeholdte Regel, at Retten til Varemærket ubetinget tilkommer den, der først har anmeldt det til Registreret, kan medføre Ubillighed i det Tilfælde, at et Varemærke oprindeligt har været benyttet af En, men derefter er tilegnet og anmeldt af en Anden, idet den Første da vil være ganske udelukket fra at gjøre nogen Ret til Mærket gjældende. Fra denne Regel skal der vel efter de senere forelagte Lovforslag som ogsaa efter nærværende Forslag, jfr. § 14 Nr. 5 og 6, kunne gjøres Undtagelser, naar Lovens Beskyttelse gjøres anvendelig med Hensyn til Varemærker, som ere indregistrerede i en fremmed Stat, der gjør tilsvarende Indrømmelser for danske

Varemærker, men man har anset det rigtig i dette Forslag tillige at optage en almindelig Bestemmelse, der giver den oprindelige Benytter af Varemærket Udgang til inden en vis Frist efter Bekjendtgjørelsen om Varemærkets Registrering for den Anden at gjøre Paastand om Ret til Mærket; herved vil der blive raadet Bod paa den paapegede Ulempe paa formentlig fyldestgjørende Maade og uden at noget Brud med det til Grund for Forslaget liggende System nødvendiggjøres. Ved Siden heraf har man, som ovenfor bemærket, bibeholdt Overgangsbestemmelsen i § 14 Nr. 6, hvorefter der med Hensyn til Varemærker, som ere registrerede i Udlandet, skal kunne indrømmes Anmelderen Udgang til i det ovennævnte Tilfælde at blive kjendt berettiget til at faae Mærket registreret med Eneret til dets Benyttelse for det Slags Varer, for hvilket han benyttede Mærket, da den gjensidige Beskyttelse indtraadte, saafremt han rejser Sag herom inden 6 Maanedre efter denne Beskyttelses Indtrædelse, idet man derhos for at udelukke enhver Tvivl har tilføjet, at der ikke ved denne Indrømmelse gjøres nogen Indskrænkning i den Ret, som er hjemlet ved den fæste Tilføielse til § 10.

Som nærmere omhandlet i Bemærkningerne til det i 1884—85 fremsatte Forslag, var dette Forslag udarbejdet efter forudgaaende Forhandlinger mellem Delegerede fra de danske, svenske og norske Regjeringer, idet der tilfattedes paa Grundlag af de for hvert af Landene udarbejdede Forslag at afslutte en Konvention mellem disse om gjensidig Beskyttelse for Varemærker. Den nu foretagne Forandring i Forslaget kan imidlertid ikke antages at ville medføre nogen Hindring for Indgaaelsen af en saadan Konvention. I saa Henseende bemærkes, at der efter det Ovenansførte vedblivende fra dansk Side overfor Anmeldere af svenske og norske Varemærker vil kunne gjøres alle de særlige Indrømmelser, som hjemledes i det oprindelige Forslag, hvorhos endvidere i Henhold til den eventuelle Konvention saavel svenske og norske som danske Anmeldere i Medfør af § 10, 3die Stykke, ville faae en vedvarende Udgang til Beskyttelse mod, at de af dem benyttede, men endnu ikke anmeldte Varemærker tilegnes og registreres af Andre.